

Так, за опублікованим Всесвітнім економічним форумом Індексом глобальної конкурентоспроможності 2016-2017, Україна посіла 85-е місце серед 138 країн світу, втративши за рік шість позицій. Негативними факторами для ведення бізнесу згідно із дослідженнями глобальної конкурентоспроможності у нашій країні визначено (в порядку зменшення): корупцію, політичну нестабільність, інфляцію, неефективну державну бюрократію, ускладнений доступ до фінансів, часту зміну урядів, високі податкові ставки, складність податкового законодавства тощо [2].

Глобалізаційні перетворення та світові інтеграційні процеси змінюють акценти в конкурентній боротьбі, трансформуючи умови та інструменти зростання та розвитку. Більшість вітчизняних підприємств не готові вести активну конкурентну боротьбу на висококонкурентних світових ринках і не здатні сформувати конкурентоспроможний потенціал свого розвитку з урахуванням жорстких вимог сучасних глобальних перетворень. Відновлення економіки та її поступове зростання має ґрунтуватись на розбудові високотехнологічного підприємницького сектору та підвищення його конкурентоспроможності на європейському та глобальному ринках.

Важливим завданням державної політики щодо розвитку інноваційного підприємництва в країні має стати налагодження плідної співпраці між владою, бізнесом і наукою. Пріоритетними напрямками для уряду країни мають стати стимулювання інноваційної активності підприємницького сектору, формування сприятливого нормативно-правового середовища та інноваційно-інвестиційного клімату. Втілення цієї політики має здійснюватись цілеспрямовано, системно та послідовно в комплексі національної інноваційної системи.

Література:

1. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 18.10.2019).
2. Позиція України в рейтингу країн світу за індексом глобальної конкурентоспроможності 2016-2017. URL: <http://edclub.com.ua/analitika/pozyciya-ukrayiny-v-reytingu-krayin-svitu-za-indeksom-globalnoyikonkurentospromozhnosti-1> (дата звернення: 18.10.2019).

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

*Шевченко І.Ю., к.е.н., доцент,
Бардаков О.А.*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Розвиток підприємництва (зокрема, середнього та малого) є важливим показником соціально-економічного розвитку країни.

В останнє десятиліття Україна має стабільні амбіції щодо входження до складу Європейського Союзу. В таких умовах актуалізується доцільність проведення порівняння показників розвитку підприємництва в Україні та країнах Європейського Союзу.

Інформаційну базу дослідження становлять статистичні дані Державної служби статистики України, що знаходяться у відкритому доступі.

Здійснено порівняльний аналіз динаміки зміни частки (внеску) суб'єктів підприємництва в формуванні таких показників як кількість суб'єктів господарювання, обсяг реалізованої продукції (товарів, послуг), кількість зайнятих працівників і додана вартість за витратами виробництва (рис. 1-4).

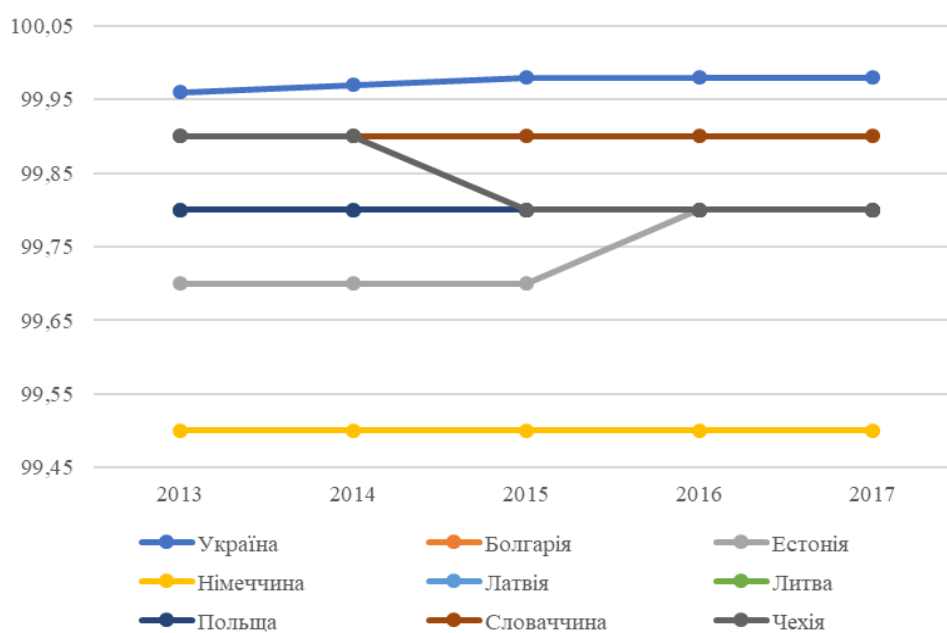

Рис. 1. Частка суб'єктів малого та середнього підприємництва в загальній кількості суб'єктів господарювання в Україні та країнах Європейського Союзу в 2013-2017 рр. (побудовано авторами за даними [1])

Як бачимо з рис. 1, для України характерна дещо більша частка суб'єктів малого та середнього підприємництва в загальній кількості суб'єктів господарювання, ніж для Болгарії, Естонії, Німеччини, Латвії, Литви, Польщі, Словаччини та Чехії. Загалом в загальній кількості суб'єктів господарювання частка суб'єктів підприємництва становить не менше 99%.

Дані рис. 2 свідчать про те, що частка суб'єктів малого та середнього підприємництва в обсязі реалізованої продукції (товарів, послуг) в Україні є меншою, ніж в Естонії, Латвії, Болгарії та Литві, але більшою, ніж в Німеччині, Словаччині, Польщі та Чехії.

За даними рис. 3 частка суб'єктів малого та середнього підприємництва в кількості зайнятих працівників в Україні стрімко зростає та в останні з досліджуваних періодів перевищує значення аналогічного показнику в усіх з обраних для аналізу країнах Європейського Союзу.

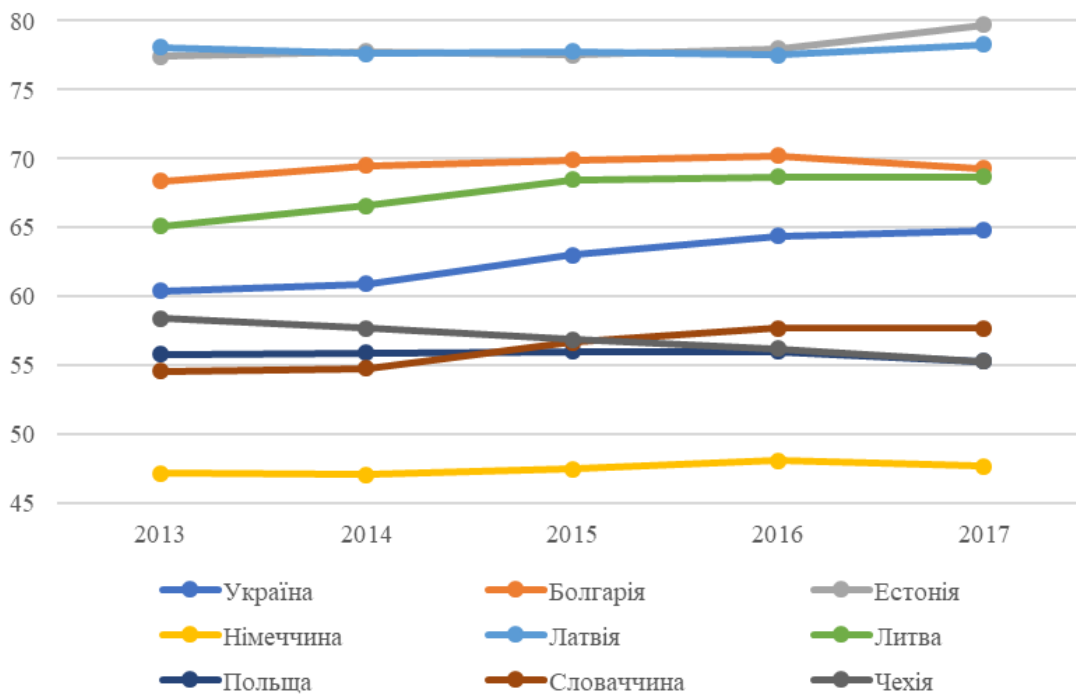

Рис. 2. Частка суб'єктів малого та середнього підприємництва в обсязі реалізованої продукції (товарів, послуг) в Україні та країнах Європейського Союзу в 2013-2017 рр. (побудовано авторами за даними [1])

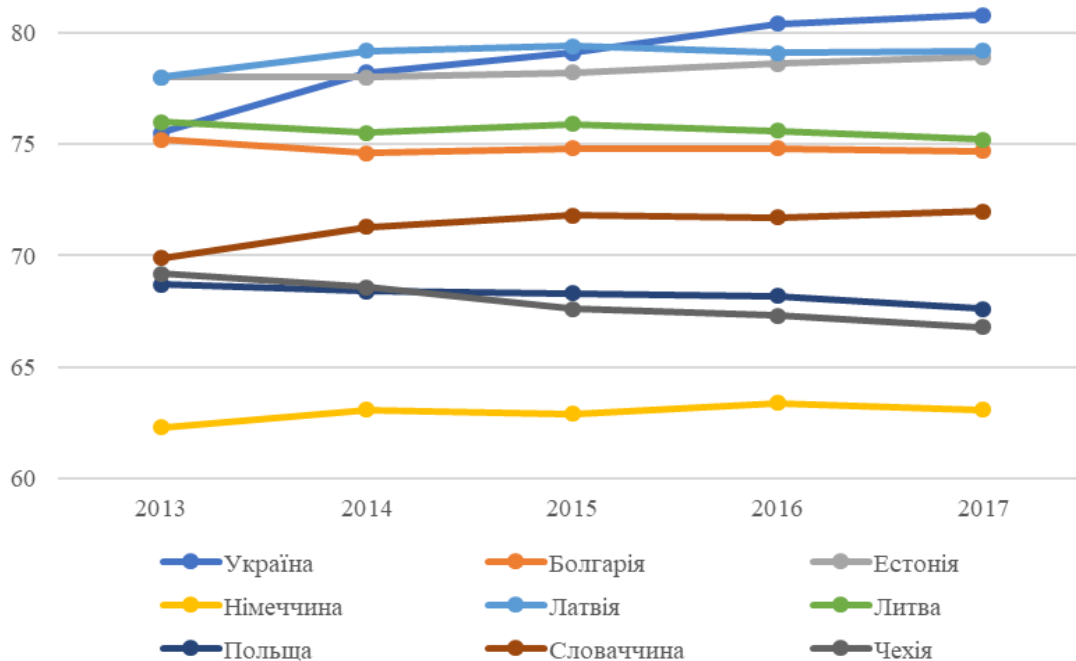

Рис. 3. Частка суб'єктів малого та середнього підприємництва в кількості зайнятих працівників в Україні та країнах Європейського Союзу в 2013-2017 рр. (побудовано авторами за даними [1])

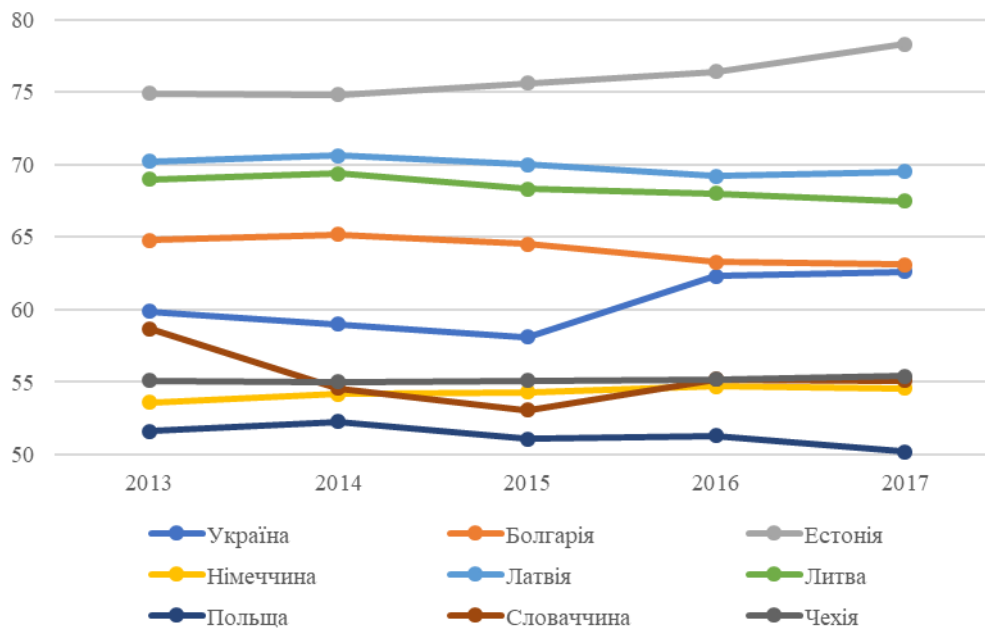

Рис. 4. Частка суб'єктів малого та середнього підприємництва в доданій вартості за витратами виробництва в Україні та країнах Європейського Союзу в 2013-2017 рр. (побудовано авторами за даними [1])

Як свідчать дані рис. 4, частка суб'єктів малого та середнього підприємництва в доданій вартості за витратами виробництва в Україні є меншою, ніж в Естонії, Латвії, Литві та Болгарії, але більшою, ніж у Польщі, Німеччині, Словаччині та Чехії.

Таким чином, можна зробити висновок щодо того, що за внеском малого та середнього підприємництва в формування таких показників як «кількість суб'єктів господарювання» та «кількість зайнятих працівників» Україна випереджає обрані для аналізу країни Європейського Союзу.

За показниками ж частки суб'єктів малого та середнього підприємництва в обсязі реалізованої продукції (товарів, послуг) і в доданій вартості за витратами виробництва Україна поступається Болгарії та країнам Прибалтики (Естонії, Литві та Латвії), але має вищі показники, ніж у Німеччині, Польщі, Словаччині та Чехії.

Література:

1. Питома вага суб'єктів середнього та малого підприємництва у загальних показниках по суб'єктах господарювання (дані по окремих країнах). Міжнародні порівняння. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2019/zb/12/zb_dsp_2018.zip (дата звернення: 16.10.2019).